

Pirtin Viesti

NURMEKSEN EVANKELISEN KANSANOPISTON TOVERILIITON LEHTI

1964

N:o 4

JOULULAHJA

Matteuksen evankeliumin toisessa luvussa kerrotaan joulun Herran saaneen lahjoja. Varmaan tänäkin jouluna usea meistäkin saa erilaisia lahjoja. Tämän ajan lahjapaljouden sekaan tahtoo kuitenkin hukkua paras lahja, Vapahtajamme Jeesus Kristus. Monet tuskin huomaavatkaan tätä Taivaan Isän lahjaa, joka on tarkoitettu niin rikkaille kuin köyhillekin.

Oli sota-aika kodissamme valmistauduttiin joulun viettoon, mutta meidän lasten mielestä tuo aika oli kurjaakin kurjempaa. Äiti oli sanonut, että olimme olleet tuhmia ja tänä jouluna ei tule pukkia.

Joulu ilman lahjoja, se oli kauhea asia. Jälkeenpäin kuitenkin ymmärsin, miksi oli joulupukista pula, olihan sota ja monet "joulu-pukit" olivat "siellä jossakin".

Tuli kuitenkin jouluaatto, ilman isää, sillä hän oli jo sodan uhri, ilman joulupukkia, olimmehan olleet tuhmia. Mutta kuitenkin lahjakori oli ilmestynyt oven taaakse, kai pukilla oli kiire?

Se joulu oli minulle katkeraa aikaa. Veljeni, joka oli minua nuorempi, sai enemmän lahjoja kuin minä. En saattanut käsittää, miksi minun täytyi jäädä niin vähälle. Ja kuitenkin minäkin sain lahjoja.

"Saanut vähemmän, jäänyt huonommalle osalle", näin sanoo moni tänäkin jouluna. Ja kuitenkin moni valittajista ei huoli suurinta lahjaa Vapahtajaa itseään. Hän on kuitenkin meitä jokkaista lähellä, että saisi tulla asumaan sydämiimme.

Jos ja kun olemme saaneet suurimman lahjan vastaanottaa, ei kukaan voi sanoa jääneensä huonommalle osalle. Hän, Joulun Herran, riittää kaikille ja Hän tahtoo nuorellekin lahjoittaa elämän ja onnen.

"Rauhamme jo ajassa, Elomme uusi kuolossa On lahja Jeesuksen." Vk 15: 8.

VEIKKO PÖLLÄNEN

NURMEKSEN EVANKELISEN KANSANOPISTON TOVERILIITON LEHTI
N:o 4 Päätöimittaja Helvi Valkonen 1964

JEESUKSEN NIMI

*Jeesuksen nimi ainoa
Kiitetty olkoon yhä.
Se sielulle on satama
Ja rauhan ranta pyhä.
Siin' on hän itse luvannut
Jumalan lasten perinnön.
Iäisen rauhan, tyvännön
Kaikille uskoville*

Virsi 39

JOULUMUISTOJA

JERUSALEMISTA

Aikaisemmin olen kertonut Pirtin Viestin lukijoille Pyhän Maan matkasta, jonka tein neljä vuotta sitten. Tällä kertaa haluaisin vielä kertoa joulun vietosta Jerusalemissa saman matkan yhteydessä.

Kerronpa siis, mitä päiväkirjaani olen muistiin merkinnyt:

Tulimme tänne Jerusalemiin toissapäivänä eli 22 päivänä joulukuuta. Majoituimme hotelli Jerusalemiin Lähetyseuran lastenkodin läheisyyteen. Ensimmäisenä iltana oli tervetuliaistilaisuus lastenkodissa, jossa johtaja Aili Havas selosti lastenkodin toimintaa sen perustamisesta alkaen. Ensimmäinen yö Jerusalemissa oli kolea, koska koko päivän oli satanut oikein rankasti. Tiberiaasta tänne suorinta tietä lienee noin 100 km. Rankkasateen takia oli suora yhteys katkennut ja olimme joutuneet tekemään pitkän matkan Tell Avivin kautta. Saimmehan samalla nähdä tuon "Kevään Kukkulan".

Eilispäivänä oli täällä Jerusalemissa sapatti. Kylläpä oli hiljaista kaikkialla. Liikenne oli pysähdyksissä, kaupat kiinni. Synagoogan väki oli tosin liikkeellä, oikeaoppiset, ortodoksit, poskiparitoineen ja karvalakkeineen.

Pian alkaa meillä joulupäivällinen täällä hotellissa. Millainen mahtaa olla juutalaisten valmistama jouluaattoateria. Pianhan tuon saa nähdä.

Lastenkodin joulujuhla alkaa klo 21, mutta sitä ennen on touduttava kovasti pakettien valmistamisessa. Ennen matkalle lähtöä oli meille retkeläisille lausuttu toivomus, että voisimme mennessämme lastenkotiin tuliaisiksi paketin tai kaksikin, jotta jokainen lapsi saisi paketin. Kylläpä lahjoja kertyikin runsaasti.

Nyt on jouluateria nautittu. Mainitsenpa mitä siinä oli. Kananpaistia, kukkakaalisalaattia, öljymarjahilloa, riisipuuroa. Pöytä oli koristettu pienin kuusenkynttilöin ja kukkasin. Lauloimme joulu-lauluja ja olimme onnellisia saadessamme viettää joulua Vapahta-

jan synnyinmaassa ja kuunnella Betlehemin kirkonkellojen soittoa. Saimme myös käydä syntymäsijoilla myöhemmin. Kunpa tämä joulu saisi lähentää erikoisesti meitä retkeläisiä Jeesuksen yhteyteen. Kunpa minäkin oppisin oikein palavasti rakastamaan Herraan ja Vapahtajaani.

Siis varsinaisen joulujuhlamme vietimme illalla lastenkodin suojissa. Erittäin kaunis sypressi (Israelin hallituksen lahjoittama) oli kynttilöin ja koristein kaunistettu. Veisasimme Enkeli taivaan ja kuulimme jouluevankeliumin. Lapsset esittivät joulunäytelmän omalla hebreankielellään. Koska juhlavieraina oli sekä juutalaisia että suomalaisia, oli ohjelma sen mukaan kaksikielinen. Johtaja Aili Havas ja maisteri Rauha Moisio toimivat tulkkeina. Kuulimme vielä taiteilija Maila Mikkolan yksinlaulun Sylvian joululaulun. Pikku kuoro lauloi, leikimme juutalaislasten kanssa joulu-leikkejä. Saimme jokainen pienen joulupaketin. Kahvitarjoilustakaan ei puuttunut mitään. Kinkkuvoileivät, piparkakut ja tortut juhlistivat joulupöytää.

Jerusalemien lastenkodissa vietetty joulujuhla jäi mieleeni mieluisimpina juhlina, mitä koskaan olen kokenut, niin ulkonaisilta puitteiltaan kuin sanomaltaankin. Sain elävästi tuntea Vapahtajan läsnäoloa. Jeesus tulee pian, jäi kaikumaan sielussa. Tule Herra Jeesus!

Joulupäivänä. Tänä aamuna klo 8 kiiruhdimme joulukirkkoon ruotsalaisen lähetyksen kappeliin. Jumalanpalvelus oli samanlainen kuin kotimaassa. Mieliä erikoisesti herkisti tietoisuus siitä, että saimme viettää pyhän hetken Kuninkaan kaupungissa. Joulusaarnassaan pastori Peltola mm. sanoi: "Syntiinlankeemuksessa tuli ikäänkuin repeytymä, kuilu, ihmisen ja Jumalan välille. Tämän kuilun yli ei ihminen pystynyt menemään Jumalan luokse, ei rukouksilla, ei hyvillä töillä. Yksin Kristus pystyi rakentamaan sillan Jumalan ja ihmisen välille. Hän on tie Jumalan luokse. Kristuksen piti tulla ihmiseksi ja syntyä ihmisestä ja Pyhästä Hengestä. Tämä on inhimilliselle järjelle käsittämätöntä, hullutusta. Joosefille se oli vaikeaa, kun enkeli ilmoitti: "Älä pelkää ottaa tykösi Mariaa, sillä se joka hänessä on sinnyt, on Pyhästä Hengestä." Joosefinkin, vanhan ihmisen, oli kuoltava ja tultava ristiinnaulituksi.

Joulun sanoma on riemullinen sanoma. Vapahtaja on syntynyt, ettei meidän tarvitsisi vajota siihen synkkään kuiluun, iankaikkiseen kadotukseen, vaan saisimme periä iankaikkisen elämän ja autuuden taivaan kirkkaudessa.

Hilma - täti

EEVA TIKKA

Adventti

*Hoosiannaa laulakoot
ne joiden sydän on valmis,
joiden riemu ei vaikene
maan epätoivon tähden.
Totisesti
hän on tuleva heille.*

*Pimeys peittää kansat
kasvot painuvat varjoon.
Kasvot painuvat varjoon.
Tämä päivä on mennyt,
on illassa eikä palaa.
Mutta Hän tulee,
ihmisen tähden
hän on tuleva meille.*

Seimellä

*Olet tuskin syntynyt meissä
ja suureksi koskaan et tullut.
Yhä, avuton, tallin seimessä makaat.
Yhä ristiä kannat, hyljätty mies.*

*Olet tuskin syntynyt meissä
ja suurempi kuitenkin
kuin yksikään vaara ja pelko,
epäusko ja ahdistus.
Sinä sovität jokaisen rikkoneen.
Sinä vaivaan synnyit,
me autuuteen.*

O
K
A
U
A
N
G
O
N

S
A
N
O
M
I
S
T
A

Ikkunan takana on sininen heräävä aamu. Aurinko on ponnah-
tamaisillaan ylös matalan käkkyräisen metsän takaa. Piikki-
puu aidan vierellä on kuolemaisillaan. Loiskasvi on tappanut sen ja
peittänyt sen kuivat oksat punaisin kukinnoin. (Mikä vertauskuva
syynnistä.) Kuivalla oksalla istuu sinisenmusta kottarainen nauttien
aamun kauneudesta.

Potilas hengittää syvään ja rauhallisesti. Otsa on vähän li-
kainen ja hikinen. Lisää eetteriä muutamia pisaroita nukutusnaamariin
ja painan sen jälleen potilaan kasvoille. Hän on pakanavaimo
kaukaa Angolasta. Jatkuvat kivut vatsassa ja lapsettomuus ovat
tuoneet hänet sairaalaan, ja nyt tähän leikkauspöydälle.

On hiljaista. Vain instrumentit kilahtelevat silloin tällöin.
Klaudia, nuori apulaistyttö istuu toisessa huoneessa kaiken varalta
jos apua tarvitaan. Hän hypistelee sideharsoa sormissaan tehdäk-
seen harsotaitoksia, mutta pelon vuoksi sormet eivät tottele. Ovi
leikkaussaliin on auki. — Poliklinikan täyttää lasten huuto ja
meteli muu. Hoitaja Kleopas touhuaa koko tarmollaan hoitaakseen
niin monta potilasta kuin mahdollista ennenkuin keskipäivän
kuumuus alkaa.

Kaikilla on kiire, potilailla ja hoitajilla. Vain Klaudia istuu ja
minä. Lisään taas vähän eetteriä nukutusnaamariin. Potilas hen-
gittää rauhallisesti ja sydän lyö tasaisesti. Sinisenmusta kottarai-
nen istuu piikkipuun oksalla. Loiskasvin kukkaset hehkuvat punai-
sina. Työpäivämme on alkanut, yksi tavallisimmista ja tähän
tilanteeseen, tähän työpäivään olisi tuotava sanoma Jeesuksesta.

Kuring-Kurussa 19. 8. 1964

Maila Mustonen

HELVI VALKONEN 50-VUOTIAS

Opistomme nykyinen johtaja teol.kand. Helvi Valkonen saavutti tämän vuosiensa merkittävän välietapin juuri jouluaattona. Jos tuo päivä yleensäkin on hyvien lahjojen päivä, on Helvi Valkonen ja hänen työnsä merkinnyt Nurmeksen opistolle todellista hyvää lahjaa, niin merkittäväksi ja mittavaksi jo nyt voidaan se todeta.

Helvi Valkonen aloitti kansanopistotyöuransa jo tammikuussa 1942 — silloinkin opiston johtajana — vaikeissa sota-ajan olosuhteissa. Tällöinhän opisto toimi vielä vanhan Haikolan suojissa, jotka ehkä olivat monessa suhteessa vaatimattomat, mutta sitäkin kodikkaammat. Nyt hänen merkkipäivänään hän on jälleen opistomme johtajana, jolloin 24. kurssi on meneillään. Monien alkuvaikeuksien jälkeen voidaan opistomme työn katsoa menneen tavattomasti eteenpäin, mutta juuri tässä on Helvi Valkonen merkinnyt sille tavattoman paljon. Hänen suuri rakkautensa on aina ollut meidän ikioma Nurmeksen opisto ja sen oppilaat.

Helvi Valkosen olemusta sävyttävät ehkä nöyryys ja vaatimattomuus, mutta kenties vieläkin enemmän hänen valoisa kristillisyytensä. Juuri tuo hänen ”salassa oleva Jumalan ihminen” on saanut aikaan sen, että hän on aina ollut aivan kuin opistomme ”sielu”, johon nuoret ovat niin lämpimin sitein kiintyneet.

50-vuotiaan johtajamme merkkipäivänä ovat hänen luonaan kaikkien opiston oppilaitten ja ystävien kiitolliset ajatukset. Uskolliselle ja rakkaalle opiston johtajalle toivotamme edelleenkin Jumalan parhainta siunausta.

A. Koivisto

KIVUN JA KUOLEMAN MUISTO

Toista joulupäivää on kristillinen kirkko ammoisista ajoista viettänyt Kristuksen ensimmäisen veritodistajan pyhän Stefanuksen, suomalaisittain Tapanin, muistoksi, hänen, joka polvistui kivisateessa ja jonka kasvot loistivat kuin enkelin kasvot (Apt. 6: 15).

On joskus kysely, mikä on ollut tarkoitus, kun Joulun lämpimistä tunnelmista jo kohta toisena päivänä kirkon julistuksessa siirrytään riisuvaan ankaraan arkeen, kivun ja kuoleman muistoihin.

Varmaan on Kristuksen seurakuntaa tässä ollut ohjaamassa oikea hengellinen vaisto. On oivallettu, että se elämän rikkaus, jonka Jeesus toi, ja jonka hän uskovilleen lahjoittaa, ei ole arviotavissa tämän maailman rahayksiköin.

Kun siis toisena joulupäivänä vaeltaa editsemme marttyyrien pyhä saatto, me saamme katsella ihmisiä, joilta kaikki on viety, elämäkin, mutta jotka siitä huolimatta ovat olleet sanomattoman rikkaita, kun heillä on sydämen aarteenaan ollut Kristus. "Sillä te tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että hän, vaikka oli rikas, tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te Hänen köyhyydestään rikastuisitte" (Kor. 8: 9).

Tämä taivaallinen rikkaus on Jeesuksen tähden meidänkin omamme. Rikkautemme on syntienanteeksiantamus Jeesuksen veressä. Rikkautemme on taivaallinen lohdutus kaiken maisen murheen ja huolen keskellä. Rikkautemme on iankaikkinen elämä, joka vanhurskautena, ilona ja rauhana on omamme jo täällä ja joka kerran avartuu äärettömänä eteemme pyhässä kirkkaudessa.

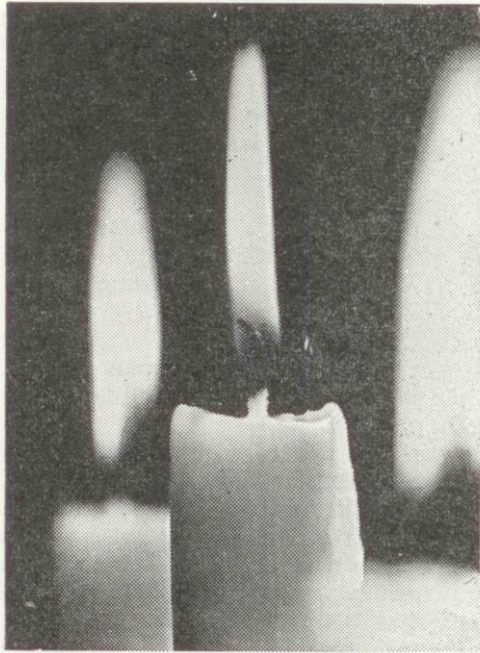
Jaakko Haavio: Yrttitarha

Kun Jeesus syntyy köyhien ihmisten lapsena elämänolosuhteitten äärimmäisillä rajoilla ja joutuu heti jakamaan kaikkien aikeiden miljoonien pakolaisten kohtalon, Jumala puhuu juuri tällä tavalla. Jumala sanoo, että hänkin kärsii ihmisen mukana.

Adventtivorressä sanotaan, että Jumala voittaa kärsimällä. Ei joukoin "korskehin" niin kuin Herodes, vaan kärsimällä.

— — — Mutta Jumala ei kärsi tarkoituksesta. Jumalan kärsimisestä sanotaan: — Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin.

Esa Santakari: Laulun aika on tullut

Armo- taivaan alla

*Sinä Herra kaarsit armojen taivaan.
Jalkasi olivat ruhjotut, mutta juuri sellaisina
ne jaksoivat ponnistaa yli tyhjyyden.*

*Kättesi olivat lävistetyt
sillä vain haavoitettuina ne kykenivät luomaan
tähtien yläpuolelle suuret siniset holvit;
armontäydet avaruudet maailmankaikkeuksien taakse.*

*Taivaasi piirissä välkkyvät Sinun ihmeelliset soihtusi
ylhäisinä ja rohkaisevina.*

*Kenties voin Sinun antamallasi ymmärryksellä
päästä niitä katsomaan ja siellä olevia
arvaamattomia aarteita tutkimaan mutta
en minä niitä sillä tee.*

*Nehän olivat sellaiset jo aikoja ennen
Sinun tahdostasi.*

Taivaan armoholvien alla olen syntynyt.
Niiden piiriin itkenyt ensimmäiset itkuni ja niiden suojassa
imenyt äitini rintaa. Siellä ojennellut avuttomana
käsiäni ylöspäin, ymmärtämättömin liikkein.

Olen siellä leikkinyt,
juossut matkaa kouluun
ja koulusta jälleen kotiin.

Armotaivaasi kaartuessa ylitseni
olen iloinnut nuoren iloa, mutta myöskin
masentunut elämän tuomissa pettymyksissä.

Aamuin siellä herään.
Riennän päivän tehtäviin
tehtaassa
pellolla
metsässä
kulkuväylillä ja koulussa
liikkeessä
virastossa

pienenä osana
Jumalan luomisjärjestyksessä palvellen.

Taivaasi alla minä väsyn ja menen levolle.
Siellä kuluvat elämäni kaikki kaudet
liittyen renkaina ketjuun.

Kerran elämäni iltana väsyn viimeisen kerran.

Sinun soihtusi loistavat silloinkin.
Avaruutesi kaartuu ylitseni
kuin äidin rakkaus ja anteeksiantamus
rikkoneen lapsensa kätkien.

Anna minun silloinkin nähdä valosi ja muistaa
niiden loistavan pimeimmässäkkin yössä.

Anna enkeliesi kantaa
uupunut lapsi taivaasi kuoriin
kirkkautesi sinihohtoïsille kaarteille
Sinua iankaikkisesti ylistämään.

Lauri Saalasti

OPISTON HYVÄKSI

Opiston toiminta kaipaisi ystäviä ja myötämieltä. Taloudellista tukea merkitsisi esim. Kannatusyhdistyksen jäsenmäärän lisääntyminen. Ajatelkaapa toveriliittolaiset, kutka teistä jo hankkeissa olevista voisitte liittyä tähän aktiivisten kannattajien joukkoon. Kannatusmaksu on vuosittain maksettuna 5 mk, kertakaikkisesti suoritettuna 100 mk.

Eräs keino tulojen hankkimiseksi on adressimme. On paikkakuntia, joista adresseja tarvittaessa pitäisi lähteä niitä kauempaa hankkimaan. Jos olisi tiedossa, että siltä ja siltä henkilöltä on saatavissa opiston adresseja, olisi se ainakin opiston ystäville mieluinen asia. Ehkäpä sinä voisit olla se henkilö, joka ottaa hoitaakseen tämän adressiasian teidän paikkakunnallanne. Niitä kun ei tarvitse edes kaupata, niitä tullaan hakemaan, kun tarvitaan. Teet vain tietäväksi, että sinulta saa. Kirje vain opistolle, montako adressia saa panna tulemaan. Varastossa on sekä osanotto- että onnitteluadresseja. Hinta on 4 mk.

Nykyiset opistolaiset

Nurmes: Allimaa Paula, Huttunen Margit, Karjalainen Aila, Karjalainen Sisko, Koistinen Maija-Liisa, Koistinen Osmo, Korhonen Jaakko, Kuittinen Eeva, Lipponen Raija, Liuha Vappu, Nevalainen Pirjo, Pennanen Sisko, Piironen Ritva, Pulkkinen Helka, Pulkkinen Kaarina, Pyykkö Pirjo, Rissanen Seija, Ruokolainen Leena, Sepänen Eila, Säkkinen Ansa. Valtimo: Kuvaja Liisa, Leinonen Tuulikki, Lohtaja Irja, Rakki Anneli, Ronkainen Riitta, Sormunen Raili, Tanskanen Anja. Pielisjärvi: Ikonen Aira, Kärkkäinen Jouko, Meriläinen Unto, Muikku Kirsti, Ryyänen Leena, Turunen Urpo. Polvijärvi: Hirvonen Maija, Karttunen Ritva, Pasanen Elvi, Reijonen Paavo, Tanskanen Airi. Kontiolahti: Holopainen Leila, Kukkonen Kaarina, Paukku Anneli, Tanskanen Marja, Lehtonen Ikka. Juuka: Kokkonen Keijo, Kokkonen Raija, Nykänen Sisko. Säyneinen: Hartikainen Leena. Kuhmo: Kyllönen Heikki. Paltamo: Korhonen Liisa. Eno: Rätty Ritva, Kontturi Aulis. Joensuu: Tolvanen Arja Leena. Rautavaara: Ahonen Kirsti.

Hyvät toveriliittolaiset

Tervehdimme teitä, nykyiset ja entiset oppilaat, täältä Helsingin evankelisesta kansankorkeakoulusta.

Olemme saaneet mahdollisuuden kartuttaa täällä tietojamme ja avartaa näköalojamme. Täällä näet tunnetaan sana opiskelu.

Työpäivämme alkaa klo 7.45 aamuhartaudella, jonka pitää se opettaja, jolla on kaksi ensimmäistä aamutuntia. Koko päiväjärjestykseen mahtuu 8 tuntia, joista aamupäivätunnit ovat yhteisiä kaikille, iltapäivisin sensijaan on valinnaisten aineiden tunteja. Opiskelumme keskeyttää klo 9.30 aamiainen ja klo 13.30 päiväkahvi. Päivällisen jälkeen, joka on klo 16.30, ei ole enää varsinaisia oppitunteja, mutta kuitenkin useina iltoina on erilaisia harjoituksia, kuten tyttö- ja poikakerhot.

Lauantai-iltaisain kokoonnumme yhteiseen illanviettoon, jossa oppilaat suorittavat ohjelmaa. Sunnuntaisin saamme mennä haluamaamme kirkkoon. Sunnuntait ovat yleensä vapaita, lukuunottamatta kirkkojuhlia tai muita yhteisiä tilaisuuksia.

Ei täällä aina opiskella, vaikka luonnollisesti pääpaino on-

kin sillä. Usein saamme olla Jumalan sanan ääressä virkistymässä ja olemme saaneet yhdessä olla myös Herran pöydässä. Sieltä saamme ammentaa voimaa yhteiseen taisteluun ja uusiin ponnistuksiin. Kaikki täällä pyritään rakentamaan Jumalan sanan perustalle.

Sanoisimme teille, te nykyiset oppilaat: aika, jota nyt elätte on vain kerran elämässänne. Siksi käyttäkää jokainen hetki niin, ettei opistoaikaa tarvitse jäljestäpäin teidän katua. Antakaa Jumalan sanan olla tärkeimpänä elämässänne joka päivä. Silloin saatte kaiken sen siunauksen, mitä opistotalvi teille tarjoaa.

Omia kurssitovereitamme tahdomme tervehtiä sanoilla:

"Jos ilohon Hän meidät vie
tai surun alhoon käypi tie
Hän meitä johdattaa."

<i>Arja Koistinen</i>	61—62
<i>Anja Kärkkäinen</i>	61—62
<i>Liisa Heikkinen</i>	63—64
<i>Pirkko Vattulainen</i> ..	57—58
<i>Eila Vattulainen</i>	57—58
<i>Eila Vatanen</i>	63—64
<i>Raija Kuittinen</i>	63—64
<i>Keijo Kortelainen</i> ..	63—64

MEIDÄN HUONEEN TYTÖT

Olemme olleet ja asuttaneet tätä opistokotiamme muutamia kuukausia. "Kämppäimme" kantaa hauskaa nimeä Lippi. Tämä huone kuuluu olevan kaukaa saapuneiden majoituspaikka.

Haluaisitteko nähdä tuokiovälähdyksen Lipin tytöistä. Aloitan Kikasta. Hän laulaa kuin enkeli. On lukenut yhtä ja toistakin, sillä hänen sydäntään on lähellä kirjallisuus ja kuvaaminen myös kynällä. Lenu on huoneemme järjestyshenkilö. Tyttö omistaa ihmeellisen kyvyn löytää kaikki kadonneet tavarat. Mihin ajautuisimme ilman Leenaa. Ritu on meistä hiljaisin. Hänen luonteensa on valoisa ja pirteäkin. Täytyy sanoa, että tämä tyttö on toverina mitä reiluin ja kovin, kovin ystävällinen. Entä nyt?! Täytyykö minun itseni astua näyttämölle.

Useimmiten tottelen sanaa Lissu. Harrastuksia on kovin paljon. En uskalla luetella kaikkia, koska saisitte helposti mielikuvan, jossa opiskeluni on sivuasiana. Pidän näytelmistä ja näyttelemisestä. Piirränkin. Kepposet ovat aina olleet lähellä sydäntäni, joten pitäkää varanne.

Tässä me nyt olemme kaikki neljä lippiläistä. Sovimme mainiosti yhteen, vaikka emme tänne tullessamme tietäneetkään mitään toisistamme. Kunpa aavistaisitte, miten onnellisia ja hauskoja hetkiä olemme yhdessä viettäneet.

Liisa Korhonen

Meidän huoneemme nimi on Surina. Sen asukkaat kuvastavat hyvin sen nimeä. Huoneessamme on asukkaita kuusi, puolet yleis- ja toinen puoli opintolinjalaisia.

Huoneemme "esikoinen" on Raija, "neulomakone", kuten me häntä kutsumme. Todella hän on sitä, sillä hän on neulonut villapaitoja ja takkeja yhdelle ja toiselle. Mutta ettei tunnelma olisi liian yksipuolinen on meillä vastapainoksi Maija-Liisa, kämppäimme pinko, joka istuu melkein aina, milloin on aikaa, sykkärässä sängyn päällä ja tuijottaa otsa rypyssä jotain kirjaa ja sitten tunneilla loistaa tiedoillaan ja saa muut häpeämään tietämättömyyttään. Leena ja Kaarina ikivanhat ystävykset, ovat iloisia kavereita eikä heidän rinnallaan kärsi mitään komplekseja. Pikku Eeva on huoneemme "ilopilleri". Hänelle ei tule "suru puseroon"

minkäänlaisissa tilanteissa ja hänen kanssaan kannattaa olla hyvissä väleissä, sillä hän saa silloin tällöin paketin, jossa on maukasta lanttukukkoa.

Itse olen huoneemme "heikko sielu", joka en pysty pitämään pintojani, ainakaan Eevan lanttukukon suhteen. Muuta en itseltäni uskalla paljastaa, sillä voisivat luulla ties mitä.

Huoneemme tytöt ovat hauskaa porukkaa kaikki tyynni. Kun tämän talven eleemme yhdessä, tulemme varmaan kaipaamaan toisiamme opistoajan jälkeenkin.

Eila Seppänen

ODOTAMMEKO JOULUA OIKEIN

Joululoma oli alkanut ja olin matkalla kotiin. Istuin junassa ja katselin ikkunasta ulos. Joulun mainosvalot loistivat värikkäinä. Jokaisella näytti olevan kiire. Itsekukin yritti parhaansa juhlan valmistamisessa. Kaikkialla odotettiin joulua.

Ajatuksistani pulpahti kysymys: Odotammeko joulua oikealla tavalla, vai unohtuuko kaiken kiireen keskellä tärkein, Jeesus-lapsi, ja onko Hän vain yleismaailmallinen käsite?

Kysyisin Sinulta rakas opistotoverini ja toveriliittolainen, saako seimenlapsi sijaa joulujuhlassasi? Saako Hän syntyä sydämeesi ja tulla sinne kuninkaaksi? Älä anna maailman mainosvalojen vallata itseäsi, vaikka ne näyttäisivät kuinka houkuttelevilta tahansa, sillä se on vaarallista. Jeesus tahtoo syntyä juuri Sinun sydämeesi. Tahdothan joulun Herran vieraaksesi? Silloin joulu on oikea joulu ja saamme suurimman lahjan, minkä voisimme saada.

Yhdy kanssani rukoillen laulun sanoihin:

Seimenlapsi joululahjamme, tule meille,
siunaa juhlamme, anna rauha, anna
rakkaus, sydämiimme taivan kirkkaus.
Älä lähde juhlan jälkeen pois,
viivy niin kuin joulu aina ois
siunaa myöskin vuoden arkityö,
siunaa askel joka päivä, yö!

Irma Romppanen

Viime numerossa runojen "Jos Herra viet valosi pois" ja "Armahdus" kirjoittajaksi oli erehdyksessä merkitty Lauri Saalasti, vaikka todellisuudessa ne olivat Eeva Tikan käsialaa. Valitamme virhettä.

PIRTIN VIESTI

Julkaisija: Nurmeksen ev.
kansanopiston toveriliitto
r.y.

Päätoimittaja: Helvi Valko-
nen

Ilmestyy 5-numeroisena

Tilaushinta 2: 50 mk

Postisiirtotilin numero 82253